

De kortere uddannede vil jeg gerne opholde mig lidt ved, fordi selv med den svips, som regeringen fandt ud af, efter at et flertal havde sat den stolen for døren, må man sige, at der jo ikke er sket en tilbageførsel for de kortuddannede. Nej, aftenskolerne, daghøjskolerne, produktionskolerne, den fri ungdomsuddannelse, arbejdsmarkedsuddannelserne, alle de steder lever svipsen i bedste velgående. Det er de steder, hvor de mennesker, der har fået færrest muligheder, skal nøjes med endnu færre.

Vi kunne også have fået satset mere på videregående uddannelser i kombination med forskningen, hvor det jo, fordi regeringen var tvunget til det, endte med en aftale med os andre om forskning og it på baggrund af de værdier, som vi i fællesskab havde realiseret via salg af det, vi så smukt kalder UMTS-licenser, omsat i en plan, som regeringen – kunne vi så forstå i går – i virkeligheden beskyldte Dansk Folkeparti for at have bremset for kunne være blevet noget mere ambitiøs, men det viste sig i går, at det var en, jeg ved ikke, om man må sige nødløgn, men det er i hvert fald det, jeg tænker.

Det kunne have været mere ambitiøst. Der mangler vi elementer, der er ganske afgørende for universiteternes udviklingsmuligheder og for regionale vækstmiljøer, og som ville indebære, at vi fik en udvikling af viden og anvendelse af viden i hele landet.

Vi kunne også have fået en finanslov, hvor vi fortsat kunne gøre en indsats for at passe på vores under alle omstændigheder sparsomme ressourcer, på vores natur, på vores miljø. Men ord som økologi, miljø og energi har været fyord hos Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Det har været et sted, hvor man har syntes man skulle spare og spare og spare. Det er ikke kun grønthøstermetoden – det er målrettede økse-hug.

Vi har haft lejlighed til lidt tidligere på dagen at tale om op til 2 mia. kr., og jeg vil sige til hr. Kristian Jensen med det samme: Lad være med at blande Skatteministeriets del ind i det. Det er rent 1,5 mia. kr. i direkte beskæringer af indsatsen i forhold til miljøet, i forhold til økologien, i forhold til energien.

Det, der yderligere kan lægges til, er, at der jo er klar målretning i forhold til, at der skal spares på Mifrestandlerne, som også for en dels vedkommende er miljøorienterede. Det vil sige, at der sker regulære besparelser på op mod i hvert fald 2 mia. kr. Men det vil vi jo kunne se, bogføringen kommer jo, den har man ikke afskaffet;

så vi vil kunne se, at det desværre er rigtigt, desværre også bliver rigtigt.

Det er meget dramatisk, fordi vi derved roker ved hele den bevidsthed, der er bygget op, hele det medansvar, som hver enkelt dansker har haft lejlighed til at tage, som hver enkelt dansker daglig, hver enkelt virksomhed daglig, hver enkelt kommunalbestyrelse daglig tænker over, nemlig at der også er en miljøvinkel i det her. Vi skal også passe på, at der er noget til dem, der kommer efter os, og vi skal selvfølgelig også sørge for, at der er ordentligt, mens vi er her. Men her har man aflyst ambitionerne, her bliver Danmark ikke et foregangsland, her er Danmark med vedtagelserne i går blevet et tilbagegangsland.

Vi kunne også have skabt en finanslov, hvor vi fortsat kunne være ambitiøse på hele velfærdsområdet, både i det, der blev sagt, og i den måde, der blev handlet på, og i tilførslen af nødvendige ressourcer til den aktive arbejdsmarkeds politik til forebyggelse, til sygehusbehandlinger, til integration, til de kommunale kerneopgaver: folkeskole, børneinstitutioner og ældreomsorg.

Kl. 11.45

Lad mig lige opholde mig her et øjeblik, for vi har jo i debatten både i går og her til formiddag haft lejlighed til at runde: Hvad er det, der sker med de der kommunale penge?

Er det udtryk for en helt afgørende markant økonomisk ansvarlighed fra regeringens side, at man beder kommunerne spare, helt uspecificeret, 650 mio. kr., og at man i den samme aftale siger, at så vil kommunerne i øvrigt få 500 mio. kr., også uspecificeret? Det er ganske vist de 500 mio. kr., som vi hele tiden har hørt skulle være til de ældre, til pensionisterne. Men de 650 mio. kr., man tager, bliver jo også taget fra pensionisterne, de bliver taget fra ældreomsorgen, de bliver taget fra folkeskolen, de bliver taget fra børneinstitutionerne. Det er nogle af kommunernes hovedopgaver, og det kan slet ikke lade sig gøre at komme uden om.

Så man tager med den ene hånd, og så giver man lidt mindre med den anden hånd, også uspecificeret. Det er ikke 500 mio. kr. til ældreomsorgen. Nej, det er 500 mio. kr. til kommunerne til fordeling og herunder selvfølgelig også til fordeling til ældreomsorgen, men det er helt uspecificeret.

Det eneste, der faktisk reelt er tilbage af det, der handler om ældre, er, at de 650 mio. kr., man tager, tager man i forhold til den måde, man nu